

บทคัดย่อ

จากการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตแพทย์ขอนแก่น รุ่นที่ 10-12 (สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2531-2533) จำนวน 285 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับแบบสอบถามตอบกลับจากบัณฑิตร้อยละ 34 และจากผู้ร่วมงานของบัณฑิตร้อยละ 44

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบัณฑิต พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนา และปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บัณฑิตส่วนใหญ่ชอบงานที่ทำอยู่ และได้ทำงานในพื้นที่ที่พอใจ

เกี่ยวกับความพอใจในอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความพอใจที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น และพอใจน้อยที่สุดในด้านรายได้และการครองชีพ สำหรับปัญหาในการทำงาน พบว่า บัณฑิตมีปัญหามากที่สุดในด้านการทำงาน และมีปัญหาน้อยที่สุดในด้านการสอน และการนิเทศ บัณฑิตรู้สึกกดดัน (stress) มากที่สุดในเรื่อง ภาระงาน และรู้สึกกดดันน้อยที่สุดในเรื่องการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลคนไข้

ในการประเมินตนเองเกี่ยวกับคุณสมบัติและความรู้ความสามารถที่ได้จากการเรียนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พบว่า บัณฑิตประเมินตนเองสูงสุดในด้าน การมีความรู้ทางการแพทย์เพียงพอในการปฏิบัติงาน และประเมินตนเองต่ำสุดในด้านความรู้เบื้องต้นในระบบการบริหารงาน

ในการประเมินหลักสูตร บัณฑิตเสนอแนะว่าในชั้นเตรียมแพทย์ (ชั้นปีที่ 1) ควรลดเนื้อหาวิชาฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เพิ่มวิชาคอมพิวเตอร์ และวิชาภาษาต่างประเทศ ในชั้นปริคlinik (ชั้นปีที่ 2-3) บัณฑิตเสนอแนะว่าควรเน้นเนื้อหาที่ต้องรู้และสัมพันธ์กับการเรียนชั้นคลินิก การสอนควรเป็นแบบผสมผสานระหว่างรายวิชา ส่วนในชั้นคลินิก นักศึกษาเสนอแนะให้เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ออกฝึกปฏิบัติงานในโรงพยาบาลภายนอกมหาวิทยาลัย ให้มากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ร่วมงาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต และมีความคุ้นเคยกับบัณฑิตในระดับค่อนข้างดี ถึงดีมาก พบว่า ผู้ร่วมงานประมาณครึ่งหนึ่งมีความเห็นว่า บัณฑิตแพทย์ขอนแก่นมีคุณสมบัติและความรู้ความสามารถไม่แตกต่างจากบัณฑิตแพทย์ที่จบจากสถาบันอื่น ผู้ร่วมงานร้อยละ 38 มีความเห็นว่า บัณฑิตแพทย์ขอนแก่นแตกต่างจากบัณฑิตแพทย์อื่น ซึ่งมีทั้งในด้านที่ดีกว่า และด้อยกว่า โดยมีความเห็นว่า บัณฑิตแพทย์ขอนแก่นมีคุณสมบัติดีกว่าในด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ความขยันขันแข็ง อดทน สนใจในการศึกษาหาความรู้ และมีความรับผิดชอบสูง เป็นต้น ส่วนคุณสมบัติที่ด้อยกว่า ได้แก่ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงเกินไป และมีความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เป็นต้น แต่ความเห็นที่ระบุ มาข้างต้นนี้มีจำนวนไม่มาก

ผู้ร่วมงานประเมินบัณฑิตแพทย์ขอนแก่นว่ามีคุณสมบัติสูงสุดในด้านมีความสามารถและความเชื่อมั่นในการจัดการกับโรคทั่วไป และประเมินค่าต่ำสุดในด้านการมีบทบาทในงานชุมชน และเมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของบัณฑิตจากการประเมินตนเอง และจากการประเมินโดยผู้ร่วมงาน พบว่า ผู้ร่วมงานประเมินคุณสมบัติของบัณฑิตสูงกว่าที่บัณฑิตประเมินตนเองทุกด้าน ยกเว้นในด้านบทบาทในการทำงานชุมชน